

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruna temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za četrta leta 2 kruni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Zadnja imenovanja.

Vodja političnega ministrstva je drug, a duh, po katerem se isto vodi, je oni isti. Slovenski uradniki so obsojeni, da naj pojdejo na Kranjsko, ako sploh mislijo ostati Slovenci; za nje kmalu ne bode več prostora na Štajarskem in Koroškem. Da pri tem trpi pravosodstvo, kaj za to? To kaže spet najnovejši slučaj. Vsed zadnjih imenovanj sta se izpraznili dve mesti, namreč mesto sodnega pristava v Št. Lenartu in ono v Ormožu, obe mesti na Štajarskem. Bilo je prosilec za ti mesti, in bi se bili tudi zasedli, ko bi bilo le mogoče bilo, imenovati za taisti kakega Nemca. A takega ni bilo. Zategadelj je spet treba čakati nekaj časa, da bodo med tem nekateri Nemci napravili sodnijski izpit, in da se bodo potem lahko imenovali. Kaj na tem, ako mora zaradi tega slovenski prosilec, ki ima že sodnijski izpit, čakati? Kaj zato, ako bodo morali tudi mirno trpeti, da bodo Nemci, ki so pozneje za njim napravili sodnijski izpit, potem pred njim imenovani? Med tem časom se bode gotovo izpraznilo kako mesto na Kranjskem, in lahko bode potem poriniti slovenske prosilce na Kranjsko. Nemce pa imenovati za kako dobro mesto na Štajarskem. — Imenovan je bil med drugimi pristavom tudi avskultant v Mariboru, a brez stalne službe, na ta način, da se bode lahko rabil sploh v okolišju graškega nadsodišča. Tega prosilca ni bilo mogoče prezreti, ker so hoteli višji gospodje na vsak način nekega Nemca istočasno imenovati za pristava v Marenbergu in bi bila krivica vendar preočitna, ko bi bil oni mlajši Nemec imenovan pristavom, starejši Slovenec pa ne. Ker pa ni bilo nobenega praznega mesta na Kranjskem, imenoval se je kakor rečeno, pristavom za graško nadsodišče, in se bode gotovo, kakor hitro bode kako mesto na Kranjskem prazno, njemu taisto

podelilo, ter bode na ta način lepo iz Štajarskega vrnjen, prestavljen na Kranjsko, mlajši Nemec pa, ki je dobil lepo stalno službo v Marenbergu, ostane v deželi. Tako se godi nam Slovencem pod vlado dr. Körberja, ki pri vsaki priliki govori le o pravičnosti in spravljivosti svoje vlade, katerega dejanja se pa nikakor ne vjemajo z njegovimi sladkimi besedami in obljubami.

Celjska nemška stranka — obsojena.

Dne 17. t. m. ob pol 6 uri popoldne je iz sodnikov nemškonarodnega mišljenja sestavljen senat okrožnega sodišča celjskega izrekel obsodbo zoper železniškega mašinista Schmidta. Schmid je bil spoznan krivim pregreška zoper postavu z dne 17. decembra 1862 o volitvenih sleparstvih, ker je pri zadnji deželnozborski volitvi zviščno dvakrat volil.

Postava določuje za ta pregrešek od enega do šest mesecev strogega zapor, vendar je sodni dvor našel toliko olajšalnih razlogov, da je obsojencu odmeril le 24 ur navadnega in ne strogega zapor. Ne govorimo ne besedice o obsojencu, katerega odkritosrčno pomilujemo, ker je javna razprava jasno in nepobitno dokazala, da je bil mož k temu pregrešku zapeljan od agitatorja nemško nacionalne stranke. Z vsem ogorčenjem obračamo se pa z opravičenim gnjevom v srcu zoper zaničevanja vredno stranko, ki je to in še brez števila drugih volilnih sleparstev posredno in neposredno počela, zoper stranko celjskega kazina, katera je bila obenem s Schmidom dne 17. t. m. obsojena.

Našim bralcem je gotovo še v živem spominu zadnja deželnozborska volitev v mestni skupini celjski, kjer je proti slovenskemu kandidatu prodrl vsled nečuvnega pritiska vladajoče celjske stranke Moric Stallner. Dobro vemo, da

je ta zmaga bila možna v veliki meri valed tega, ker so se mnogi navidezni Slovenci z zločinsko malomarnostjo odtegnili glasovanju.

Vedeli smo tudi, da je nemški uspeh deloma uspeh laži in sleparstev, in vemo natančno, da se je dogodilo s strani nemčurske stranke v boju zoper Slovence tekom let sto in sto takih kaznivih pregreškov, zaradi kakršnega je bil v soboto obsojen uslužbenec Schmid in obsojena obenem celjska nemčurska stranka. Govorimo pa danes o ti velevažni obsodbi na tem mestu zategadelj, da na njo opozorimo vladine kroge, ki že pol stoletje v svojo sramoto davajo potuho sleparskim početjem te nepravilne stranke.

Ministerski predsednik Körber je izrekel pred nekaj tedni nasproti državnim pravdnistvom lepo zveneče besede: „Odkritosrčna beseda ni nevarnost za državo; kar pred kritiko ne more obstati, ne zasluži, da sploh obstaja!“

Z današnjim dnem začeni, kritikovali bomo torej v smislu gesla sedanjega predstojnika avstrijske justične uprave vsa brezštevilna nečedna početja celjske nemškutarske stranke z vso gorenjemu izreku primerno odkritosrčnostjo in neustrašenostjo. Dokazati hočemo vsemu svetu, da stranka, ki je bila 17. januarja t. l. z ubogim Schmidom vred obsojena, ne more obstati pred kritiko in da ni vredna, da obstoja. Ko bode pa pa ta zapeljiva stranka vržena ob tla, dogotovljeno bode velekoristno delo za celjsko mesto, za narod, za deželo in za državo!

Naša usoda.

Kdor ne vidi ali neče videti fizičnih vzrokov za svojo nesrečo, sklicuje se na nemilo usodo. Tako delajo polenarjeni Turki, katerim je vse slabo „fetiš“, t. j. prisojeno. Po mohamedanski veri je zamen se človeku upirati zoper nesrečo ali delovati na srečo, ker ako ni baš tako

LISTEK.

Dvoboj.

Češki spisal Svatopluk Čech.
(Konec.)

Ko nekoč po obedu glavo, napolnjeno z mračnimi mislimi, podpiram z rokama, potrka nekdo, in preden morem reči „slobodno“, vstopi Artur, postavi se ponosno pred mene in nagovori me z nekako hladnim izrazom: „Gospod, Vi ljubite Vando?“

Ves iznenadjen ga debelo pogledam.

„Ni mi treba odgovora“, nadaljuje, „Vi ne znate skrivati svojih čustev pred drugimi, tem manj pred mano. Nadalje imam neovrgljive dokaze, da tudi Vi niste Vandi neljubi. Pri Vaših nadah in pri liberalnih načelih baronovih ni razložek stanu Vaši ljubezni preveč na poti. Izpredite torej, da ste mi nevarni, jako nevarni tekmeč.“

Tako odločen izrek Arturjev o Vandini ljubezni do mene me je prešinil kakor blisk neizrekljive radosti. Glas, s katerim je to rekel, mi je bil tako prepričevalen, da so pred njim naglo izginili vsi oblaki, nakopičeni v moji duši,

kakor pred žarkim solncem. Nehote skočim na noge in z radostnim pričakovanjem upiram rani svoje iskrene oči.

Artur mahne hladno z roko. „Prosim le sedite“, pravi ironično. „Nama ni treba gledaliških prizorov! Poravnajva to reč mirno in stvarno, kakor pristojna pametnim ljudem. Izvolite samokres, — dobro! Ako Vam meč bolj ugaja, tudi s tem Vam lahko postrežem. Imam v mislih pa tudi nekaj posebnega, novega, —“

Razumel sem, kaj misli. „Gospod“, skočim Arturju pikro v besedo, „dvoboj smatram za blaznost, tudi v romanu že smešno.“

„Je-li Vam smešno pasti v dvoboju,“ zareži se Artur, „poslužim Vam s tragično smrtjo. Ljubi Vas, če treba na mestu. Seveda moram s tem tudi poteptati svoje dragoceno življenje. Pa kaj je na tem? Vando ljubim tako vroče, da nima življenje brez nje za mene nikake cene več.“

„Ne mislite, da jo ljubite bolj kakor jaz,“ odgovorim mu živahno.

„Tem bolje“, dá on, „Mislim, da sva se malone že pogodila. Sicer Vam pa hočem nasvetovati popolnoma nov, izviren način dvoboja, način tako priličen in tako poln posebnega čara, da Vas že s temi svojimi lastnostmi pridobi zase.“

Pri teh besedah potegne iz žepa usnjato dozo za smodke, na kateri se mi nasproti reži mrtvaška glava, umetno izrezljana iz slonove kosti.

„Poglejte ti dve drobni smodčici“, pravi dalje. „Porečete, da sta popolnoma enaki. In vendar v eni — ne vem sam v kateri — preži odurna smrt. Bajna priroda vročih dežel, katera vzgaja v človeških občutih divja strahovita čustva, je položila tudi v nedri svojih divjeh krasnih ognjenobojnih cvetov izvrstna sredstva, s katerimi se dajo take strasti upokojiti. V enih smodk se skriva poguben rastlinski strup, do zdaj v Evropi popolnoma neznan. Eden naju se nasrka smrti z dišečim dimom. Umrje znabiti to noč, morebiti jutri, pri močnem telesu morda še pozneje. Nihče ne bo slutil vzroka njegove smrti. Zdravnik zmaže morebiti z glavo, pa saj mu za kako latinsko ime ne bo sile. Ostali tekmeč pa ostane srečen na strani Vande, ker v stalnost ženske ljubezni ne verujem že dolgo več. Ni-li to ljubezniv dvoboj? Nujte, gospodi! Izberite: življenje ali smrt.“

Nehote sem hotel odvrniti, da ne pušim; pa v tem strašno resnem trenutku se mi je zdelo to malenkostno. Pogledam Arturja: grozna resnoba se javi na njegovem obrazu. Z narav-

človeku prisojeno, pa ne bo ne srečen ne nesrečen. Vse, kakor je Alahova volja.

In Slovenci smo v svojem malodušju v marsičem podobni Turkom. Za vse delamo od govorno usodo. Naš kmet misli, da najbolje izvršuje božjo zapoved, ako s prekrižanima rokama vzdihne: Kakor je božja volja! Ne pomisli pa na ravnotako kristjanski izrek: Pomagaj si sam, in Bog ti bo pomagal.

Sklicevanje na usodo ali božjo voljo je sploh znak duševne lenobe. Vsak narod je vreden svoje usode, v kolikor mu ni prizadeta s fizičnim nasiljem. A tudi proti nasilju se ne ubramimo s samim zdihovanjem in udajanjem v božjo voljo. Živali imajo od stvarnika telesna obrambna sredstva: vol rog, konj kopito, mačka kremplje, ptič peruti, zajec brze noge, a človek razum. Vsak mora zaupati na dano mu naravno orožje. Kdor tega ne zna rabiti, obsojen je že v naprej v pogin.

Slovenski narod se ne more pritoževati, da nima dovolj razvitega daru razuma. Da bi ga le znal vedno rabiti v lastno obrambo. Ako napadejo čredo konj volkovi, ne postavi se mu vsak posamezni v bran, temuč vstopijo v krog z glavami skupaj, a goveja živina napravi nasprotno ter pokaže v zaprtem krogu z rogovi oborožene glave. Iz tega bi se morali tudi slabeji narodi učiti!

Kar je pri živadi skupni krog, je pri narodih skupna ideja. A ravno te nam je Slovencem manjkalo. Res, da smo mnogo zamudili, a se še da marsikaj popraviti. Narodi, ki so imeli skupne narodnostne ideje, dosegli so v pretečenem stoletju zedinjenje v državno celoto in neodvisnost. Nekateri z lastno močjo, drugi s pomočjo sorodnega naroda. Tako ugodne prilike za osvoboditev najbrž ne bo zopet kmalu. Koliko narodov uživa dandanes sad svojega razuma. Samostojne so Srbija, Bolgarija, Rumunija, Italija itd. Bolgari in Srbi sicer niso imeli dovolj lastne moči, a razumeli so tek časa ter si pridobili zaveznike, ki so jim pomagali pri skupni ideji do cilja.

Slovenci nismo imeli skupne ideje. Ta se je pač gojila na književnem polju, toda le idealno. A ideali so se razpršili, zaveznike smo izgubili in svoje duševne moči za hipne pojave razpršili. Vse hvale vredna je bila poskušana jezikovna edinost, ki so jo gojili o narodnem prepovedu na temelju jugoslovanstva in takozvanega ilirizma naši tedanji književniki. Žal, da ta ideja ni prodrla v srce naroda, ki zato še ni bil pripravljen. Bila bi to vsaj predpriprava za nadaljno praktično gradnjo. A ta zgradba je bila stavljena v pesek in sapa reakcije in realne politike jo je zopet odnesla brez sledu. In od tistega časa je stavbišče zopet prazno in razorano.

Slovenci tedaj nismo imeli vzajemne ideje, ki bi bila pokazala vso našo moralno moč. Brez moralne moči pa se tudi ne pridobi simpatije ali vsaj spoštovanja drugih narodov. Vse naše ideje so preveč prepajale tuje misli, ki so jih

naši predniki sprejemali za svoje. Naše šolstvo je bilo v tujem duhu, in narodni bojevniki, ki so izšli iz tega tujega šolanja, so prinesli v praktično življenje mešanico pojmov, katerih niso znali obračati na našo narodno posebnost. Takozvane lastne narodne posebnosti (individualizma) niso znali izbrati iz, te tuje mešanice ter so le poskušali, a narodni moment je zamrl med temi raznimi poskusi.

In to je popolnoma naravno. Idealisti, ki kršni so bili večinoma vsi narodni preustrojitelji na Slovenskem, se udajajo dobrim slučajem. Naši nasprotniki pa so bili ob istem času že dobri realisti, ki so računali le z dejanskimi političnimi in družbenimi razmerami.

Ko je potem začelo odločevati razno parlamentarno življenje, smo bili zopet Slovani nepripravljeni. Saj je znano, kako in kdo se voli pri nas v javno zastopstvo. Pošiljali smo v državni in deželni zbor može, katerih niti vprašali nismo, kakšna so njih narodna načela, ali poznajo narodne programe. Kakor doma med seboj, bili smo tudi v javnih zastopih brez enotnih narodnostnih načel. In če se je potem te naše zastopnike vprašalo, kaj zastopajo, kaj zahtevajo, od govarjal je vsak po svojih osebnih nazorih. Na ta način smo izgubili vero treznega in zaupnega naroda pri sosednjih narodih in pri vladah.

Bili smo tedaj brez velikih in močnih značajev, a le takšni značaji so zmožni zdrževati celi narod na površju, malodušni in omahljivi pa obvisi na hipnih trenotkih.

Ko bi se bili naši neposredni nasprotniki, Nemci, prepričali, da imajo v začetku opraviti z narodom, ki ljubi svobodo, ter zanjo v popolni edinosti stremlje, postopali bi bili z nami na čisto drugačen način. A ta važen trenotek smo najbrž za vselej zamudili. Pri nas se smatra vsaka krenitev z dosedanjega tira za kršenje narodne edinosti, dasi pri tej edinosti niti sami ne vemo, kaj hočemo. Kakor kmet, ki gospodari le po stopinjah svojih prednikov, dandanes jedva živetari, tako je s celim narodom. Vse je treba poskusiti in izbrati najbolje. Ako je upati, da bi z novimi močmi in z novimi programi poprej dospeli do cilja, nikar se ne protivimo, temuč pogumno poskusimo.

Vedno si moramo biti svesti, da na višjih mestih ničesar bolj ne žele, kakor narod brez jasnih programov. Ako bi bili Čehi taki, kakor smo Slovenci, ne delali bi dunajski vladi ravno sedaj nemirnih ur. Vpliv Dunaja je močan, ker hoče zdržati centralno oblast nad vsem. Bolj kakor pa se ti krogi vznemirjajo, boljše znamenje je za dotični narod.

Celjske in štajarske novice.

(Občni zbor „Rinke“) vrši se dne 25. prosinca t. l. ob 11. uri dopoldne v sejni dvorani „Narodnega doma“ v Celju s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo o letnem delovanju. 2. Odo-

brenje letnega računa in razdelitev čistega dobička. 3. Razni nasveti in predlogi. Načelstvo.

(Za „Dijaški dom“ v Celju) darovali so šoštanjski rodoljubi 181 K 10 vin., med temi g. nadučitelj Matejkovič v Skaljah 50 K.

(„Delavsko podporno društvo v Celju“) je z ozirom na prošnjo celjskih slovenskih trgovskih uslužbencev preložilo svojo predstavo od 8. svečana na 15. svečana t. l., da jim tako omogoči prireditve plesa, o katerem poročamo spodaj. Ker se je že mnogo popraševalo o prireditvi predstave našega za narodno organizacijo veljavnega „Delavskega podpornega društva“, poročamo, da se bo predstavljala veseloigra s petjem, ki bo občinstvu prav gotovo ugajala. Uloge so v dobrih rokah, in igralci se bodo kar najbolj potrudili, da bodo vsestranski zadovoljili občinstvo. Nadejamo se, da bo obisk čim mnogobrojnejši, ker se uprizori igra popoldne, in ima vsled tega ravno ono občinstvo, katerega največ pričakujemo, namreč kmetje in delavci iz mesta in dežele, najpripravljeni čas za to. Da se je preložila predstava za teden pozneje, mislimo, da ne bo slabo vplivalo na naše občinstvo, vsaj je „Društvo“ ravno s tem dokazalo, da stori vsakemu rado svojo uslugo, kdor se le obrne nanj. Ponavljamo torej še enkrat: predstava „Delavskega podpornega društva“ ni dne 8. temuč 15. svečana 1903.

(„O ti pust, ti čas presneti...“) Celjskim Slovencem se pač ne more očitati, da zaostajajo za svojimi brati širom slovenskih zemljah, kajti s tako razvitim družabnim življenjem, kakor je pri nas, se more le malokatero slovensko mesto ponašati. Lahko smo ponosni, da v kljub nezgodnim razmeram, vkljub očitnemu najsilnejšemu nasprotstvu in pravi pravcati škodoželjnosti naših someščanov stojimo tako trdno, da s pomilovanjem gledamo na njihove prireditve, ki ostajajo daleč daleč za našimi. Nedelja, 8. svečana, bo to našo trditve prav jasno dokazala, kajti slovenski trgovski uslužbenci prirede omenjeni dan svoj ples, ki bo, kakor izprevidimo iz priprav, daleč nadkrilil slične prireditve njihovih kolegov-nekolegov. Ta ples bo prvi svoje vrste v našem mestu, in kolikor smo mogli izvedeti iz za kulisa, nas hočejo prireditelji v resnici presenetiti. Pokroviteljstvo je prevzel g. P. Majdič, čisti dohodek je pa določen „Dijaškemu domu“. Mislimo, da je popolnoma nepotrebno, opozarjati naše narodne kroge in morebiti še posebej somišljenike in kolege naših prirediteljev z dežele, da jih podpirajo z mnogobrojno udeležbo, saj je po našem mnenju to že samo ob sebi umljivo. Nadaljna in natančnejša obvestila priobčimo prihodnjic.

(Koncert), ki se je vršil v soboto, dne 17. t. m. v „Narodnem domu“, presega po svoji vrednosti gotovo vse, kar smo v glasbenem oziru dosedaj v Celju doživeli. Svirala je na gosli gđ. Marija Herites iz Prage in s svojim dovršenim igranjem občinstvo naravnost očarala. Skoro neumljivo je

nost demonskim izrazom upira izpod čela naše svoje žareče oči. Strasten izraz njegovega obličja me je prepričal v tem hipu, da je zmožen, uresničiti svojo grožnjo ter z mirno vestjo umiti svoje roke v moji krvi. Pogledal sem na usodni smodki — groza me je prešinila.

Bodisi! odločil sem se po mučnem premisleku. Ognj ljubezni naj vodi mojo roko. Ta norec je zmožen za vsak zločin. Sicer bi Vandin roko težko dobil — in brez nje življenje mi ni nič.

— S krepko roko sem vzel smodko. Artur pa je vzel drugo. „Tako!“ je rekel pomirjen. „Zdaj pa si sediva nasproti in poskusiva ti izvrstni smodki. Da se pri tem ne bi dolgočasila, povem vam na kratko, kako sta prišli v moje roke.“

Morda je malokomu šla v slast prva smodka, kako bi ta meni! Puh! sem iz polnih ust, na vso moč, da bi bil le prej gotov. Artur je kadil mirno, po načinu kadilcev, in sledeč z očmi umetno zaokroženim oblačkom dima, je pripovedoval tako:

„Ko sem bil v Mehiki, sprijateljil sem se z nekim mladim dostojanstvenikom. Ta se je bil zaljubil z vso strastjo južne ljubezni v krasno Juanito, rejenko nad vso mero bogatega velikaša, živečega na svojem krasnem posestvu

blizu glavnega mesta. A strogi in temni Don Manuel, o katerega posebnostih so krožile ne manj čudne povesti, kakor o njega bogastvu, je zapiral svojo rejenko v tem ljubeznivem letnem gradu, kakor v kakem samostanu. Prinašal ji je blestečih biserov za njene črne lase, pa kaj, ker ni smela z njimi bliščati niti na plesih, niti na šetališčih, niti na cerkvenih obhodih glavnega mesta! Kupoval ji je seveda čevljičke, kakršnih bi se niti princezinja v bajki ne sramovala, a za te odmerjene sprehode med belim tankim stebrovjem letovišča in po stezah, jih je bilo gotovo škoda! Kaj ji je pomagala sobica, opremljena s turško potratu, ko pa so oči, krasne kakor zvezde južnega neba, videle skozi okno le nebo in nemirne vršiče dreves! Pa zagledala je nekoč vendar nekaj drugega. Moj podjetni prijatelj, vabljen po slovesu o krasoti Juanite, se je utihotopil nekoč vkljub visokemu zidu v park gradu. S prvim pogledom je zavladala Juanita kot kraljica v njegovem srcu. Tudi dekletu je ugajal čedni gospod. Služabnica Marijana je postala radovoljna posredovalka njune ljubezni. V čarokrasnih letnih nočeh je slišalo goste listje utice šepet o ljubezni in zvestobi, sladke vzdihljaje in vroče poljube med tem ko je Marijana pozorno upirala svoje žgoče oči v

sinjo temo, ter svareče pritiskala prst ene roke na usta, z drugo pa tehtala bliščeč pesos,* katerega ji je daroval moj prijatelj. Ta je hotel Juanito ugrabiti. A ona je zahtevala odločno, da naj prej poskusi svojo srečo pri don Manuelu. Ugodil je ujeni prošnji ter stopil z nemirnim srcem pred temnega čudaka. Ko je povedal svojo prošnjo, vpraša ga don Manuel naglo: „A kaj ona — ali Vas ljubi?“ — „Ljubi“, izmuzne se prijatelju iz ust. Don Manuel je bodeče uprl nanj svoje ledene oči in izpregovoril potem z osornim glasom: „Že vidim, da ste se prikradli kot ropar v svetišče, ki sem ga pripravil svojemu srcu. Najprej vedite, da ne sporočim Juaniti, ako vzame Vas, niti vinarja. Dalje vidite, da me le smrt loči od Juanite. Ne glejte tako debelo: da ljubim jo, ljubim z brezumnim ognjem pozne ljubezni. Vam je cel svet vesela zarja, meni je postal črna noč, v kateri se sveti edina krasna zvezdica — Juanita! Pobra! sem jo pred nekaj leti kot bedno siroto na ulicah mehiških, da bi imel vsaj eno ljubeče bitje pri sebi: in glej! v teh letih izpremenil sem se sam v črno njene lepote v brezumnega zaljubljenca. Odloči naj dvoboj med nama!“ Pri tem je vzel iz žepa dozo z mrtvaško glavo, v kateri sta bili dve

* mehiškanski zlat denar.

kako visoko stopnjo tehnične dovršenosti obvladuje gđ. Herites navzlic svoji mladosti. Najtežavnejše stvari koncertne vijolinske literature izvajala je s tako sigurnostjo in obenem s tako čudovito lahkoto, da je le vprašanje kratke dobe, da ji oficijelna kritika prizna enakovredno stališče s Kubelkom, kar se tehnike tiče. In kako predava! — Pač nemogoče, da bi kdo mogel pozabiti na posebne zvoke njene „Uspavanke“! — Na drugi strani „Ples škratov“ — kakšen kontrast k „Uspavanki“. — Koliko temperamenta, da strasti v teh glasovih in zopet koliko mline in pokojnosti v Mendelssohnovem koncertu, povsod enaka — umetnica. Koj po prvi točki sporeda izročil se je gđ. Herites šopek s trobojnic, kar je občinstvo spremljalo s frenetičnim ploskanjem in „živio“-klici. Izraz navdušenja je bil tako vihar, da je morala gđ. Herites pridjati še dva komada. Koncert je trajal približno dve uri, točka je sledila za točko, slavnosten mir vladal je v dvorani medtem ko je nadarjena umetnica tako „sladko“ in umetno prebirala strune. Iz njenega očesa je odsevala globoka resnoba, ki se je izpremenila v čudovito prijazen smehljaj, kadar je zagrmelo po dvorani ploskanje. Da je ta večer tako harmonično dovršeno uspel, zahvaljujemo tudi g. Lajovicu, ki je virtuosinjo izbornu spremljal na glasovirju in brez katerega bi ne bilo mogoče prirediti koncerta, ter gđ. Minko Moos, ki je zapela nekoliko arij s svojim izšolanim in prijetnim altom. Občni glas priznanja in navdušenja je vladal med občinstvom, ki se je ta večer zbralo iz celega Spodnjega Štajerja. Po koncertu se je vršila pri lepi udeležbi soareja v mali dvorani. Gosp. dr. Josip Šernec pozdravil je češko umetnico in se ji zahvaljeval povdarjajoč, da je gđ. Marija Herites zgolj iz simpatije do Slovencev priredila koncert na slovenskih tleh in s tem nudila tako izvrsten umetniški užitek. G. Vaclavik, župnik pri Sv. Jederti, rodem Čeh in ožji rojak gđ. Herites iz Vodnjan, proslavljal je za sluge očeta gđ. Herites kot češkega pisatelja. Z veseljem je konstatiral, da pridobiva češko-slovenska vzajemnost od dne do dne več na praktični vsebini in zagovarjal študiranje slovenske mladine v Pragi. V jedrnatih čeških besedah proslavljal je g. iur. Alojzij Bicek češko umetnost, ki slovi po celem svetu, in govor nadejaje slovenski izrekel toplo zahvalo tudi so delujočima g. Antonu Lajovicu in gđ. Minko Moos. V imenu gđ. Herites in po njenem naročilu se je zahvalil občinstvu dr. Gvido Šernec, ki je v njenem imenu posebej izjavil, da prav rada pride zopet med Celjane mogoče že prihodnje leto, kar se je vzelo navdušeno na znanje, in da si bo v Celju prežite dni obrnila v prijetnem spominu. Tako se je končal ta sijajni večer prav dostojno in občinstvo je bilo prešinjeno zavesti, da je v Slovanstvu, ki rodi take umetnike kakor Herites, gotovo dosti duševne sile in pogojev za obstoj. Na svidenje torej prihodnje leto!

tanki smodčici. Razložil mu je njen grozni namen tako, kakor sem storil jaz prej Vam, in pristavil „Ako zavrnete ta dvoboj, stražil bom Juanito od tega trenetka, kakor jetnico. Ležem na prag njene spalnice, in pri najmanjšem sumu bega ali osvobojenja ustrelim njo in sebe. No izvolite! Moj prijatelj je bil nekoliko strastnejši in manj se je premišljal, kakor Vi, in z vzklikom: „Za Juanito smrt in pekel!“ je segel brez obotavljanja po usodni smodki.“ Tu je pretrgal Artur svoje pripovedovanje z besedami: „A vidim, da sva ravnokar dopuščila. Namen moje povesti je izpolnjen. Z Bogom sedaj!“ Odšel je s bladnim poklonom.

Ni treba široko popisovati, v kakih čustvih me je pustil. Bilo mi je slabo. Mislim sem, da strašen strup že deluje v mojih žilah. Trdil sem se zastop, preplašiti strašne misli o grobu in bodočnosti za njim s tem, da sem si pred stavljaj Vando, kako na križ moje gomile obeša venec svežih cvetic, pri njem moli in plaka. Ukrenil sem tudi o svojem imetju. Sporočil sem najboljšemu prijatelju v pismu svoje imetje, obstoječe večinoma iz rokopisov in dolgov. K večerji nisem šel; Jakob me je opravičil z boleznijo. Zaspal sem proti jutru.

Ko sem se za belega dne prebudil, čutil sem se precej okrepanega. Dogodki včerajšnjega

(Sodnijska imenovanja — Robič-Ploj.)

„Slov. Narod“ je v včerajšnjem uvodnem članku „Ploj in Robič“ takorekoč interpeliral na našo časnikarsko čast, da povemo svoje mnenje o naših dveh poslancih, Ploju in Robiču, ki nista podpisala interpelacije poslanca Ferjančiča, tičoč se se krivičnega vladinega postopanja pri imenovanjih sodnih uradnikov na Štajarskem. Vsled tega izjavljamo, da smo se čudom čudili, ko smo čitali državnozborna poročila in da nikakor ne moremo razumeti, da sta ravno ona dva naša poslanca, ki zastopata interesirane kraje, odrekla svoj podpis interpelaciji, ki zadeva naše najvitalnejše vprašanje. Obenem izjavljamo, da pričakujemo pojasnila o tej zadevi od teh dveh gospodov poslancev. Ako ne dobimo povoljnega, bomo izpregovorili najresnejšo besedo. Najodločnejše pa protestiramo proti temu, da bi se prenašal kranjski osební boj v dunajski parlament, in da bi se morebiti našim štajarskim poslancem vezale roke na povelje tega ali onega poklicanega ali nepoklicanega činitelja, in naj si bo, kdor hoče. Toliko za sedaj v odgovor „Slov. Narodu“ in onim našim čitateljem, ki so se z nami vred čudili koraku poslancev Ploja in Robiča.

(Zasledovanje.) Tukajšnje okrajno sodišče zasleduje majorjevo vdovo Marijo pl. Terczy, ker je ogoljufala na Laškem gospo Adolfo Fiala za večje vsote denarja.

(Iz celjskega mestnega zastopa.) Celjski mestni očetje so odklonili prošnjo okrajnega zastopa za prispevek k zgradbi brvi čez Savinjo pri Grenadirju, pač bi pa milostno dovolili podporo, ako bi se zgradil vožnji most. — „Südmarki“ v Gradcu se dovoli „ohne Wechselrede und einstimmig“ 100 K.

(Učiteljsko mesto) je popolniti na c. kr. drž. gimnaziji v Mariboru za prihodnje šolsko leto in sicer za klasično filologijo kot glavni predmet in nemščino kot stranski predmet. Prošnje je vložiti do 15. marca t. l. na c. kr. dež. šolski svet v Gradcu.

(Učiteljski izobraževalni tečaj.) Ministrstvo za uk in bogočastje je dovolilo za letošnji učiteljski izobraževalni tečaj izredni prispevek 4040 kron. V bodoče bo morala Kranjska pripevati polovico stroškov. 20 učiteljev se službeno udeležijo teh tečajev, in ti udeleženci dobivajo za ves čas svojega bivanja v Ljubljani dnevni prispevek 4 krone. Oni g. učitelji, ki se prostovoljno udeležijo tečaja, dobe podpore, kolikor bo dopuščal določeni državni, oziroma deželni prispevek. Tečaj traja štiri tedne in se začne meseca avgusta.

(Zahvalo in priznanje) je dobil vpokojeni učitelj Simon Strenkl v Središču od tamošnjega krajnega šolskega sveta, karor tudi od ormoškega okrajnega šolskega sveta za njegovo dolgoletno neumorno delovanje v javni šolski službi.

dne so se mi javili kakor strašne sanje. Pepelnati Jakob je stal pri moji postelji z zajutrekom. „Kaj dela gospod Artur?“ vprašam nehoté. „Ta?“ odvrne Jakob zaničljivo. „V postelji še 1 ži. Pred njim na mizi leži samokus — kaj? Ko sem stopil k njemu, pokazal je na mrtvaško glavo in me vprašal: „Kaj je to?“ Odgovoril sem: „Mrtvaška glava.“ „Ni res!“ — on na to — „to je strežaj, ki naznanja, da gospode ni doma, in grdo se režeč, še pristavlja, da niti sam ne ve, kam se je podala. — S tem je mislil mene.“ Pri tej opombi je Jakob sklonil glavo, kakor človek, ki je vajen trpeti krivico.

Aha! premišljuje po svojem načinu o smrti, sem si mislil. Strup deluje. No, hotel je sam svojo pogubo. Škoda njegove neizmerne nadarjenosti! In moj tekmeč se mi je začel javiti v mnogo prijaznejši luči.

Kako sem se pa začudil, ko sem zapazil pri obedu Arturja veselega in zgovornega. Ali je tako močne narave? Ali sem le jaz otrovan? Ko so se po obedu smodke prižgale, je jel Artur praviti baronu povestico, katero je prejšnji večer pravil meni. Ko je prišel na mesto, kjer je segel njegov mehiški prijatelj po smodki dona Manuela, zagledal se je srpo v mene in nadaljeval tako: „Pa don Manuel je zadržal smejoč se njegovo

(iz Tebarjev) Po sadnjih ponorečenih volitvah v Tebarjih so oskrbeli štorjanski gospodje za našo občino od zgoraj — iz Celja — nemškega tajnika. Moč je Nemec in ne naš slovenskega, zato je težko uradoval, vendar ljudstvo se mu je smililo in začel je po svoje se truditi, da bi se z ljudmi razumel in jim kolikor mogoče postregel. To pa ni bilo štorovski gospodi prav, kajti po njih mnenju ima biti občinski tajnik v prvi vrsti nemški hujkač. — potem šle tajnik. Zato so začeli v občinskem odboru brodirati in delati proti lastnemu občinskemu tajniku, koji jim ni v hujkanju dovolj spreten. Sklenili so najeti zopet nekdanjega Fegaša, ki je nam tebarskim in štorakim Slovincem v tako slabem spominu. Toda štorjani obračajo Tebarjani pa obrnejo. Čeprav imajo nemškutarski štorjani večino v odboru, jim je to pot izpodletelo, ker so jih Slovenci preglasili, tako da Fegaša ne bo in bo ostal Šalon kot tajnik.

(Kmetijsko bralno društvo v Slivnici) ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 25. prosinca t. l. po zjutranji maši ob pol 9 uri v šoli. Poleg navadnih točk bo prednášal c. kr. vinarški adjunkt g. Zabavnik iz Gradca o zasaditvi praznih, po trtni uši uničenih vinogradov in o brezobrestnih posojilih. Radi važnosti zadnje točke vabi k mnogobrojni udeležbi odbor.

(iz Ljubnega) Po posredovanju štaj. dežel. popot. učitelja g. Jelovška se je na Ljubnem 21. t. m. osnovala zadruga za rejo bikov. Zadruga obstoji pod imenom „Zadruga za rejo bikov na Ljubnem, sodni okraj Gornjigrad vpisana zadruga z omejenim poroštvom“. Zadruga ima namen povzdigniti govedorejo s tem, da bi se v zadostnem številu skupno nakupovali in redili plemenski biki marijadvorskega plemena. Predstojništvo zadruge je sestavljeno iz šestih udov in treh namestnikov. Izvoljeni so: Jožef Dekort, načelnikom, Janez Kopušar, namestnikom, Franc Ka. Petek, tajnikom in blagajnikom, Franc Juvan, Jurij Mlinar, Matija Dežman, kot udje, Franc Sedmak, Franc Cizej, Alojzij Klemenšek, kot namestniki. Razsodišče je sestavljeno iz treh udov in dveh namestnikov. Izvoljeni so: Martin Juvan, Franc Ročnik, Franc Zalesnik, kot udje, Vincenc Jeraj, Matevž Oprčan, kot namestniki. Eden opravljen delež znesse 10 kron, — pristopnina 2 kroni — in letnina za vsako v letni zadrugi spisek vpisano kravo in telico 1 krono. Zadrugi je dosedaj 22 udov pristopilo.

(iz Ljutomer) Za „Sokola“, ki se namestava ustanoviti v Ljutomeru, dobili smo vsoto 20 kron kot plačane odvetniške stroške v kazenski zadevi zoper tukajšnjega c. kr. okrajnega komisarja Zoffala zavolj psovovanja. Vivant sequentes. Na zdar!

(Zadruga za rejo bikov) se je ustanovila pri Sv. Andražu v Slov. goricah za občine Sv. Andraž Andreci in Smolnici. Namen zadruge je povzdiga govedoreje s pridobitvijo zadostnega

roko in rekel: „Prestali ste skušnjo. Ljubim Juanito le kot oče. Le iz očetovske ljubezni do nje in ker sem po grenkih izkušnjah izgubil zaupanje do ljudi, hotel sem se prepričati, ali vas vabi k njej resnična ljubezen ali pa moje bogastvo. Zdaj pa vzemite kot moj zet katerokoli teh smodk obe sta neškodljivi!“

„Kako?“ vzkliknil sem nehoté, „ti smodki sta bili obe neškodljivi?“

„Seveda“, odvrnil je Artur z lahkim nasmehom, „popolnoma neškodljivi, a k temu izvrstni, prav taki kakršnih imam v tej dozi vedno nekoliko. Upam je nadaljeval, da nekateri od njih zdaj v naši družini popuščite, ko sem Vas, kakor sem bil obljubil tu-le stricu, spravil čez prvi, bodočim kadičcem tako težki poskus.“

Kadarkoli posetiva Arturja pl. D. in njegovo krasno soprogo Olgo, rojeno X., ne pozabi on nikoli, ponuditi mi smodko iz svoje z mrtvaško glavo okrašene doze, katero jaz rad vzamem. Moja žena Vanda pa ga v šali kara: „Brez tebe ne bi se celo življenje priučil tej napaki.“ Na to pa on smeje se odgovori: „Molči, sestričina, molči! Saj bi tudi brez moje pomoči brezdomno do danes živa duša ne vedela o njegovi vroči ljubezni do tebe!“

števíla plemenjakov marijadvorskega plemena. V predstojništvo so izvoljeni gg: Gregor Drugovič, načelnikom; Franc Ilešič, namestnikom; Jurij Strah, tajnikom in blaginikom; Franc Čuček, Martin Zorko in Martin Germin, odborniki. Da leži so po 10 K, pristopnina 2 K, letnina za vsako v letni zadružni spisek vpisano kravo in telico 1 K. Razsodišče obstoji iz treh udov in dveh namestnikov. Dosedaj je pristopilo 21 udov.

(Velik požar) je nastal te dni v norišnici Feldhof pri Gradcu.

Državni zbor.

Državni zbor, ki smo ga tako težko pričakovali, se je zopet sešel. Ko smo čitali dnevni red zborničnih obravnavanj točko za točko, ko smo videli tako važne stvari na dnevnem redu, smo pač vsi želeli državnemu zboru da bi potihnil v njem boj in odstopil mesto dobrodejnemu miru — vsesplošnemu delovanju vseh zastopnikov avstrijskih narodov.

Vlada se je tekom skoraj štiritedenskega odmora resno trudila, da bi spravila nasprotne stranke, ali vsi njeni poskusi so se razbili ob trdih glavah nikdar zadovoljnih Nemcev in močnem nastopu čeških poslancev, ki ne odstopijo niti za las od svojih opravičenih zahtev. Sprava se ni dosegla, in zato je bila prva seja državnega zbora zopet verna slika pristnega avstrijskega parlamenta, kakor smo ga navajeni v zadnjem času.

Dnevni red je bil zabarikadiran z 72 nujnimi predlogi. Vlada in zbornično predsedništvo sta napela vse moči, da bi ga oprostila, ali zastoj. Češki radikalci in Vsenemci niso odnehali, akoravno so se vse druge stranke zadovoljile, da se obravnavanje njihovih nujnih predlogov odloži v poznejši čas. Predsednik grof Vetter se je iznova začel pogajati z obstrukcionisti, ali za odgovor je dobil nov nujni predlog in izjavo čeških agrarcev, da jih ne zanima sladkorna konvencija tembolj pa 19 starih in en nov nujni predlog. Poskusi so se torej izjalovili in najdaljša seja avstrijskega parlamenta se je pričela in trajala celih 54 ur.

Državna zbornica je bila zopet gledališče, v katerem se je uprizorila cela burka na račun celokupnega avstrijskega prebivalstva. Vsenemci so poskrbeli, da je imela tudi galerija dovolj zabave. S svojimi medklici, ki bi bili morda v znani Schönererjevi hiši popolnoma na pravem mestu, so zopet pokazali, česa nam je pričakovati od teh rešiteljev Avstrije. Čehi so jim od govarjali popolnoma dostojno in njihovemu nastopu se je zahvaliti, da ni prišlo do prizorov, kakor smo jih že videli v naši državni zbornici, da so si poslanci resno skočili v lase.

Obstrukcijo so hoteli zadušiti z nočnimi sejami. Nemška ljudska stranka je šla v boj po lovorike in na njen predlog je ostal parlament pri svojem delu poltretji dan. Zanimivo je bilo videti, kako je večina poslancev reševala svojo vzvišeno nalogo. Nekaj jih je odšlo v svoja stanovanja, drugi so ostali na svojih sedežih in spali mirno spanje pravičnega. Drugi zopet so se razšli po kuloarjih in tamkaj plegli, dva sta si pa izbrala mizico v kotu in tamkaj obstru irala na najnedolžnejši način s čisto naravnim hrkanjem.

Dunajčanje, ki so se vračali ob zadnji jutranji uri s plesov in sličnih zabav, so prihajali na galerijo in zopet odhajali. Odšel je zadnji krokar, govorniki so še vedno govorili in govorili, poslušalci so še nadalje dremali in hrkali, le pri glasovanjih se je zbralo toliko poslancev, da se predlogom ni priznala nujnost. Razmerje glasov je bilo navadno 6:100. Napočilo je tretje jutro. Zbornični predsednik, katerega sta nadomestovala večinoma podpredsednika, pride z novimi močmi v zbornico; ravno tako tudi poslanci, katere so priklicali somišljeniki brzojavno, da ne bi morda končno postala zbornica nesklepčna. Okrog poldneva se je šele dosegel kompromis. Potem pride zbornica k prvi točki dnevnega reda: prvo branje sladkornega predloga. Ob petih popoldne zaključil predsednik sejo.

Ako naj po začetku sklepamo na daljno delovanje našega parlamenta, potem se nam pač ni nadejati, da bi to delovanje obrodilo plod, ki bi bil vsaj količkaj koristen ljudstvu, ki je

počelo svoje poslance v parlament, da mu od tamkaj prinese vsaj ono, kar najnujnejše potrebujejo. Kompromis se je sicer dosegel, ali kdo ve, koliko časa bo zopet trajalo, da se zopet začne stara komedija. Tridnevna obstrukcija one peščice čeških radikalcev je pokazala, kako bolan, kako onemogel je naš državni zbor, in krivo bi nas sodil, kdor bi nam predbacival pesimizem, ako od takega parlamenta ne pričakujemo ničesar. Pač pa naj bi se šli naši poslanci nekoliko odločnosti učiti k oni peščici čeških radikalcev, ne bi jim škodovalo. Seveda s tem ne mislimo reči, da najjutri začno obstrukcijo, temu da najpovedo in pokažejo vladi, da hočejo tudi oni doseči svoje zahteve, pa naj si bo že na ta ali oni odločni način, samo ne s prosjačenjem. Radi bi videli, ali bi končno ko bi se zapretilo z najskrajnejšim sredstvom, vlada imela toliko poguma, da bi rekla — ne! Proračunska in vojaška predloga bosta dali našim poslancem priliko, da pokažejo svojo odločnost....?

Druge slovenske novice.

(Občinski svet ljubljanski) je v svoji zadnji seji sklepal o prošnjah za sprejetje v občinsko zvezo. Ljubljana je dobila 110 novih občanov, med katerimi je bilo 106 pristnih avstrijskih državljanov in štirje inozemci, katerim se je šele po pridobitvi avstrijskega državljanstva podelila domovinska pravica. Sprejem se je odrekel 30 prosilcem.

(Nasledki zime v Ljubljani) Vsled izredno ostre zime, ki je naglo nastopila za prijetnimi dnevi in vsled prehitre izpremembe temperature je v Ljubljani sedaj izvanredno mnogo bolnikov. Vsakovrstne bolezni, kakor influenca, mumps, škrlatica, putika, vnetje itd. pojavile so se na vseh koncih in krajih mesta. Po šolah so bolni učitelji in učenci, po uradih je vse nahodno in bolno, zdravniki okrajne blagajne pa imajo na dan 20—30 bolnikov — igralcev in pevcev. Res velika je žrtev letošnje zime.

(Razpisani zdravniški službi.) Deželni odbor kranjski razpisuje službi okrožnega zdravnika v Jesenicah na Gorenjskem in v Žužemberku na Dolenjskem. V prvem slučaju plača 1200 K in 200 K doklade, v drugem 1400 K in 200 K doklade. Prosilci morajo biti zmožni slovenskega in nemškega jezika.

(V Ameriko) se je odpeljalo iz ljubljanskega južnega kolodvoza v torek zvečer 59 oseb.

(Letošnji glavni nabori po Kranjskem) se vrše od 2. marca in do srede aprila. Nedelje in prazniki so seveda izvzeti in bodo določeni le za potovanje iz enega kraja v drugega. Za večje okraje so določeni po dva, oziroma trije dnevi. Za ljubljansko mesto se vrši glavni nabor sredi mesca marca. Natančneje bo izdala deželna vlada svoječasno s posebno določbo.

(Šestnajst mesecev težke ječe) je prisodilo ljubljansko sodišče nekemu Tonetu Mušič iz Loke pri Mengšu na Gorenjskem, ki je davil in grizel svojega brata in svojo lastno mater, ki je branila, bacnil v koleno in potem njej in bratu pretil z odprtim nožem, češ, da bota „še nocoj orknila“.

(Samomori v Ljubljani.) Leta 1902 je bilo v Ljubljani devet samomorov; pet oseb se je ustrelilo, dve osebi sta skočili v vodo, ena se je zastrupila in ena se je obesila.

(Častno svetinjo za 40letno službovanje) priznala je kranjska deželna vlada vpojojenemu učitelju gospodu Franu Klinarju v Hrušici pri Ljubljani.

(Zverjad in divjačina na Kranjskem.) Vsled hude zime, ki vlada posebno že nekaj dni po Kranjskem, priklatalo se je mnogo volkov in medvedov v kranjske gozdove. Posebno mnogo medvedov je v kočevskih gozdovih. Priklatali so se iz Hrvaške. Po nekaterih krajih pride ta zverjad iz gozdov v vasi in z gor v nižave. Medvede pridno zasledujejo.

(Obesil se je) 19letni Andrej Gril iz Vač na Kranjskem. Našla ga je neka dekla v bližnjem gozdu na veji visečega. Vzrok samomora je bila omračenost duha. Bil je vedno zamišljen in žalosten. Usodni dan, ko je v veži srečal mater, se je osorno obrnil od nje in odšel v smrt.

(Blejsko jezero) je letošnje zimo že tretjič zamrznilo. Prvič in drugič je bil led komaj 3 do 4 centimetre debel, zdaj bo pa po nekaterih krajih že po cel meter. Še par dni takega mraza in na otok se bo vozilo s konji. Življenje na ledu je jako živahno, baje še živahnejše, kakor v letni sezoni.

(Kdaj bo gotova bohinjska železnica) Te dni je imelo trgovinsko ministrstvo med drugimi tudi posvetovanje glede zgraditve bohinjske železnice. Dognalo se je, da je otvoritev cele proge nove železnice zagotovljena v letu 1908.

(Dvoboje v Celovcu) V Celovcu sta se dvo bojevala dež. stavbinski adjunkt Horner in mag. pharm. Pilz, ki je dobil hud udarec na desno roko in je težko ranjen. Pravijo, da mu bodo morali odrezati roko. Pilz je fanatičen pristaš Schönererjev. Vzrok dvoboja je bil političen.

(Vrat si je prerezala) v Spod. Borovljah na Koroškem 30letna posestničkova žena Wošič. Nesrečnica zapuša dvoje malih otročičev. Vzrok samomoru je neznan.

(Ogenj v tovarni.) Popolnoma pogorela je te dni tovarna za zarezane strešnike v Ziljski Bistrici na Koroškem. Ta tovarna je last ljubljanske tvrdke Vid. & comp. Zavarovana je bila za 200 000 K.

(Redar žrtev svoje službe) V Trstu so našli dne 17. t. m. v stražnici ob morski obali redarja Padovana ležati na tleh nezvestnega. Stražnica je bila proti zimi slabo zavarovana in noč pa zelo mrzla. Redar pa si je mislil pomagati ter je zakuril v peč. To ga je omamilo, da je zaspal in skoraj zamrznil. Poklicali so mu takoj zdravnika, ki mu je podelil prvo pomoč. Z drgnjenjem so ga nekoliko oživili ter ga prepeljali v bolnišnico.

(Nesreča v Trstu.) Iz Trsta se nam poroča, da so našli pred novo luko utopljenega čevljarja J. Pregelja. V žepu je imel 6 K 52 vin. in kos kruha. Na glavi je bil precej ranjen. Ker se sumi, da se je najbrž izvršil zločin, uvedla se je preiskava. Dognalo se je, da je bila tisto kritično noč na obrežju v bližini kraja, kjer so našli utopljenca, neka žena od začetka v družbi dveh moških in pozneje sama. Pregelj je zapustil vdovo in petero otrok.

Sejni zapisnik

okrajnega zastopa na Vranskem 29. grudnia 1902.

Pričujoči gg: Fran Zdošek, namestnik; Anton Cizej, L. baron Wittenbach, pl. Bien, Mešič, Rak Florian, Vertačnik, Perger, Plaskan, Rak Mihael, Virant, Hanžič, Južna, Brinovec, Jezovšek, Riedl zborovalci.

Načelnik proglasi sejo kot sklepčno in otvori zborova je.

I.

Zapisnik zadnje seje z 20. maja 1902 št. 78 se odobri in podpiše.

II.

Okrajni proračun za leto 1903 se odobri v sledečih številkah: Skupna potreščina 17.750 K. Za pokritje se vzame: iz blagajničnih ostankov 2029 K, najemnina letuške mitnice 660 K, prispevek k darilom za bike 160 K in sklense se soglasno, pobirati 32%, priklad na vse direktne davke (razven osebne dohodnine) po 46.566 K = 14.901 K, s čemur se dobi preliminarana potreščina 17.750 K.

III.

Na podlagi predloženih preudarkov se dovoli občinam za leto 1903 pobiranje sledečih občinskih priklad na vse direktne davke (razun na osebno dohodnino), in sicer občinam:

Grajska vas, Gomilsko in Polzela po 60%, Št. Jur ob Taboru 45%, Sv. Jeronim 32%, Braslovče od zahtevanih 85% = 60%, Marija Reka od zahtevanih 100% = 60%.

Vranski občinski odbor pa ni sklenil nikakršnega preudarka, ali priklad ter se je tozadevno županevo poročilo z osnutkom preudarka dne 9. grudnia 1903 štev. 184 deželnemu odboru v postavno uradovanje predložilo.

Na užitni davek se dovolijo občinske priklade za Braslovče, Reko in Gomilsko po 20%, ter se vzame na znanje pobiranje 15%, priklad v občinah Grajska vas, Polzela, Št. Jur in Sv. Jeronim.

V predarku občine Sv. Jeronim poskrbljeno je samo za redne izdatke po 2150 K 35 v., ne pa tudi za pokritje prispevkov po 1267 K 35 v. za stavbo nove šole na Vranskem. Zaradi tega se ta predarek predloži deželni odboru v daljino uradovanje po postavi dne 4. septembra 1899 dež. zak. št. 76.

IV. 158.

Predlog o. kr. okr. glavarstva 3 oktobra 1902 št. 44016, da bi se ustanovile okrajne štipendije za pomorske akademije — se odkloni.

V. 115.

Za napravo ceste in mostov na Videm v trgu Vranskem z izkazanimi stroški po 600 K se po predlogu okrajnega odbora in pregledu valcev Florijana in Mihaela Rak dovoli občini Vransko podpora 200 K, katera se izplača, kadar bode cestna globina med malim mostom in hišo št. 84 Karoline Purkhart do predpisane visokosti zasuta in bodo napravljeni pravilni cestni držaji med obema mostoma.

VI. 110.

Za trasiranje železnice od Polzele skozi Vransko na Kamnik se na predlog okrajnega odbora z 4. avgusta 1902 št. 116 dovoli prispevek 1000 K, pa okrajni odbor se pooblašča, da sme ta prispevek do 1500 K zvišati, ako treba.

VII. 116.

Sklepanje o odborovem predlogu od 4. avgusta 1902 o razlikovanju in oplačanju takšnih občinskih cest, katere se naj od okraja subvencionirajo, ali ne, se opusti.

VIII.

Za računske pregledovalce se izvolijo gg: notar Jezovšek, Mešič in Perger.

IX. 177.

V živinogledno komisijo se izvolijo: za okoliš Vransko: Jakob Mešič, predstojnik, Anton Cizej, namestnik; za Št. Jur: Jožef Lukman, predstojnik, Matija Bukovc, namestnik; za Gornjsko: Franc Cukala, predstojnik, Vinc. Derča, namestnik; za Polzele: Franc Kolšek, predstojnik, Tomaž Savčnikar, namestnik; za Braslovce: Lovrenc Plaskan, predstojnik, Florijan Rak, namestnik.

X. 88.

V upravní odbor Južno Štajarske hranilnice se izvolijo: gg: Lovro Baš, c. kr. notar v Celju, dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celju, Franc Zolšek, župnik pri Sv. Jurju, Florijan Rak, posestnik v Spod. Gorčah, Jakob Brinovec, posestnik na Vranskem kot odborniki; Anton Randigaj, župnik v Št. Petru, Ivan Krušič, c. kr. šolski svetnik v Celju kot namestnika.

XI. 198.

Kot namestnik letuške mitnice po današnjem dražbenem zapisniku se potrdi Jak. Mešič.

XII.

Anton Zorko na Vranskem se imenuje za uradnega slugo in pismonošo z dosedanjim plačom izstopivšega Jakoba Železnika.

XIII.

Sprejme se predlog barona Wittenbacha, naj se deželni odbor poprosi, da se tudi l. 1903 nadaljuje uničevanje gadov in modrasov z deželnimi nagradami.

XIV.

Na predlog g. Jezovškega ustanovita se dve okrajni štipendiji po 140 K na leto, pričetkom prihodnjega šolskega leta, za vredne in potrebne moške učiteljske kandidate in za štiri leta s pogojem, da se štipendist zaveže, vsaj šest let v vranskem okraju kot javni učitelj služiti. Oče ali varuh se z reverzom zaveže, da okraju povrne kapital brez obresti, ako se štipendist izneveri. Prednost imajo prošniki iz okraja vranskega, sicer se sme ozirati tudi na prošnike iz političnega okraja celjskega. Pravico štipendije oddajati ima okrajni odbor po svojem predarku.

XV. 173.

K troškom po 294 K za popravo Gorjakove brvi, Ponderskega mosta in Dragarjevega mosta se občini Št. Jur dovoli ena tretjina podpore po precenitvi vrednosti po gg: Virant in Czej.

XVI. 174.

Občini Grajska vas se v poplačanje prispevkov za šolsko stavbo dovoli najem posojila 1600 K proti izpolnitvi predpisov §§ 75, 76 in 79 obč. reda.

XVII. 197.

Na prošnjo okrajnega šolskega sveta se za mimeografiranje zapisnika okrajne učiteljske konference dovoli 16 K.

Dopisi.

Iz Št. Pavla v Sav. dolini. V „Slov.

Gospodarju“ se nekdo brez potrebe zaletava v naše bralno društvo, češ, da je „liberalno“. O liberalnosti pri nas ni govora, ravno tako malo o klerikalnosti. V društvu poznamo samo slovenstvo; kaj je kedo v svojem zasebnem življenju, to nas v društvu ne briga. Naročeno je društvo na sledeče časnike: „Slovenec“, „Slov. Narod“, „Domovina“, „Slov. Gospodar“, „Slovan“, „Ljubljanski Zvon“, „Vrtec“, „Zvonček“, „Jež“, „Škrat“, „Kmetovalec“ in „Interess. Blatt“. Z isto pravico, s katero trdi „Slov. Gospodar“, da smo liberalni, bi trdil lahko „Slov. Narod“, da smo klerikalni in to tembolj, ker smo naročeni na štiri iztise „Slov. Gospodarja“. Naše društvo je naročeno na tiste časnike, kakor večina bralnih društev na deželi. Zato prosimo, da nas zaradi naročanja časnikov pustijo nam znani dopisnik „Slov. Gospodarja“ v miru. „Mir z Vami!“

Iz Ljubljane. Iz odborove seje „Slovenske Šolske Matice“ dne 27. decembra 1902 — Navzoči: predsednik H. Schreiner; odborniki: dr. J. Bezjak, V. Bežek, J. Dimnik, Fr. Finžgar, Fr. Gabršek, Fr. Hubad, Andr. Senekovič, Al. Strmšek; ekspert: dr. J. Tominšek. — Gosp. predsednik pozdravlja polnoštevilno zbrano občino. O veri se zapisnik zadnje seje. Tajnik Gabršek poroča o kurentnih stvarih, o novih poverjenikih in o društvenikih. Dosedaj je pristopilo k društvu blizu 1200 članov. Nekateri okraji so letos polnoštevilno zastopani. — Blagajnik g. Senekovič poroča o denarnem stanju. Dohodkov je 8310 kron 35 vin., stroškov pa 8302 kron 10 vin. Razpoložljivega denarja pa 4113 kron 25 vin. — Tisk društvenih knjig za leto 1902 se je nekoliko zakasnil. Knjige izidejo meseca februarja, in sicer: Pedagoški letopis 12 tiskanih pol, Učne slike 8—9 pol, Realna knjižnica 7 pol, Imenik se bode tiskal združena krstna imena pa tako, kakor jih pišejo člani sami. Drugo leto morajo biti knjige vsaj do glavne zbornice o Božiču razposlane. Zato se bo za učne slike razposlal načrt takoj po novem letu. Rokopise bode pošiljati do konca maja g. predsedniku. Za leto 1903 se določijo sledeče knjige: 1. Pedagoški letopis 1903, 2. Učne slike (nadaljevanje), 3. Realna knjižnica (nadaljevanje) in, če mogoče še 4. knjiga, najbrže Schreinerjeva „Duševna analiza“ z dodatkom o formalnih stopnjah. — Društvo se bode obrnilo na pristojno mesto s ponudbo, da je pripravljeno sodelovati pri končni ureditvi slovenskega pravopisa. — Matica izda „Spominski list“ za učence, ki izstopijo iz šole. — Razgovarjalo se je, kako bi bilo pospeševati knjižnico za mladino, zlasti glede prirodopisne, zemljepisne in zgodovinske snovi, katero bi bilo zbirati iz slovenskih pisateljev ali jo prelagati iz tujih jezikov. Definitivno se bode o tem sklepalo v prihodnji seji. — Schreinerjeva „Vadnica“ je izšla v Tempskega založništvu; g. predsednik obžaluje, da je vsled že prej sklenjene pogodbe ni mogel izdati potom „Šolske Matice“. — Matica založi „Narodni nauk“ v prvem in drugem šolskem letu, ki ga izda ljubljansko učiteljsko društvo. — Letošnje knjige se pošljejo naučnemu ministertvu v pregled s prošnjo za podporo. — Društvo se je letos obrnilo do raznih slovenskih hranilnic in posojilnic s prošnjo za podporo. Ker uspeh ni bil velik, se bode zanj naprej osebno vplivalo nanje. — Založnik Höhl se bode opozoril, da Orožnov „Zemljepisni atlas“ ni porabljiv za štajarske šole, zato naj mu doda še zemljevid Spod. Štajarskega. — Pri tej priliki omenja g. predsednik, da so okrajni zemljevidi, kakršne izdajajo nekateri okraji, nezmišljeni, ker zemljepisne stvarine ni omejevali po političnih okrajih, ampak po prirodnih enotah. — Slednjič so naznanja, da je še vedno mogoče pristopiti k društvu za leto 1902 z letnino 4 K. Tudi iz leta 1901 so še dobili knjige za navadno letnino 4 K.

Odbor.

Dunaj. (II. izkaz darovalcev podpornega nega društva za slovenske visokošolce na Dunaju

v dobi od meseca aprila do meseca oktobra 1902.) Slavno branilno in posojilno društvo v Ptuj 680 K (v prvem izkazu 880 K. skupaj torej 1560 K). Gosp. Viljem Pfeifer, državni poslanec izročil je društvu 120 K, katere so darovali gg. drž. poslanci: dr. Andrej Ferjančič, dr. Anton Gregorčič, Viljem Pfeifer, Josip Pogačnik, Ivan Plantan, Fran Povše, Fran Robič, dr. Ivan Šušteršič, Ivan Vencajz, Josip Žekar, dr. Jan Žitnik — po 10 K — in gospa Fabernik v Vuhredu (na Štaj.) 10 K. G. dr. Franč. Rosina, odvetnik v Mariboru nabral je za društvo 120 K, katere so darovali p. n. gg: dr. Jernej Glančnik, odvetnik v Mariboru, 20 K, — po 10 K so darovali gg. dr. Anton Medved, c. kr. profesor v Mariboru, dr. Kovačič, prof. bogoslovja, dr. Ivan Glaser, odvetnik in dr. Franč. Rosina, odvetnik; dalje so darovali vč. gg. Rade Marzidovšek, voj. duhovnik, 6 K, Anton Kolarič, kaplan, 5 K, J. Vreže, katehet, 5 K, Ant. Korošec, urednik, 5 K, Alojzij Čížek 5 K, dr. Silvo Hrašovec, c. kr. sod. pristav, 4 K; po 2 K so darovali vč. gg: Josip Čede, kaplan, Vekoslav Bahovec, c. kr. oficijal, Jos. Lichtenwallner, učitelj, dr. Fr. Vovšek, c. kr. dež. sodni svetnik, Jan. Košan, c. kr. profesor, Anton Kukovič, nadučitelj na Polensaku, Franjo Pavlič, c. kr. poštni blagajnik, dr. J. Bezjak, c. kr. profesor, Henrik Schreiner, c. kr. ravnatelj učiteljskega, J. Štraki, korni vikar; po 1 K so darovali gg: Peče, c. kr. poštni oficijal, Radovanič, farmacevt, Kokl, učitelj v Studencih, Vendolin, trgovec ravno tam, Josip Čeh, nadučitelj pri Sv. Jerneju, dr. Vladimir Serbec, c. kr. sodni prakt., Vekoslav Strmšek, nadučitelj v Medvedovem Selu, neimeno-
vani. — Slavna posojilnica v Celju, je darovala 100 K, goriška ljudska posojilnica v Gorici 100 K, sl. kmetijska posojilnica okolice ljubljanske 60 K, slavne posojilnice in sicer v Slovenski Bistrici 40 K, v Postojni 40 K, v Črnomlju 30 K, v Brežicah 30 K, v Šmarju pri Jelšah 30 K, v Framu 20 K, v Ormožu 20 K, v Ribnici 20 K, v Logatcu (po g. Jak. Puklu) 20 K, v Gor. Radgoni 20 K, + Alojzij Kremžar, mag. svetnik v p. 20 K, Jakob Pukl, posestnik v Maria Enzersdorfu, 20 K, (za stroške) 15 K, skupaj 35 K, dr. Klemen Seshun, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju (za upravne stroške) 17 K 73 v, dr. Leopold Poljanec, c. kr. prof. v Mariboru, 10 K, sl. okr. posojilnica v Ljutomeru 10 K, Ant. Šlamberger, c. kr. notar v Kranju, 10 K, dr. Nikolaj Tonkli, odvetnik v Gorici, 10 K, Fran Hrastelj, župnik v Ribnici, sedaj nadžupnik in dekan v Konjicah, 10 K, Žiga Sežun, c. kr. kontrolor blagajne drž. dolgov na Dunaju, 10 K, sl. upravništvo „Slov. Naroda“ pošlje darilo gospe Cecilije Budinek, nabrano v Kranjski gori, 6 K 44 v, Ferd. Seidl, real. prof. v Gorici, 6 K, g. dr. Fr. Rosina, odvetnik v Mariboru, pošlje darilo gg. Fel. Ferka 4 K in Fran-
gerja, župnika pri Sv. Marjeti, 2 K. Slednjič so darovali gg: dr. Jos. Vošnjak, zdravnik in posestnik v Slov. Bistrici, 5 K, dr. Jos. Tominšek, c. kr. prof. v Kranju, 4 K, dr. Fran Kogoj, zdravnik v Kranjski gori, 4 K. — Za toliko blagih darov izreka društveni odbor najiskrenejšo zahvalo z vljudno prošnjo, da blagovole slovenske domo-
rodkinje in rodoljubi i nadalje pošiljati darove za to prepotrebno društvo prvemu društvenemu blagajniku gosp. dr. Klemenu Seshunu, dvornemu in sodnemu odvetniku na Dunaju, I. Singerstrasse 7.

Politični pregled.

(Državni zbor) se je sešel zopet v aredu h kratkemu zasedanju. Obdelovali so zopet nujne predloge Mladočehov. Finančni minister je predložil predlog o sladornem kontingentu. Poslanec Dvčak je vprašal predsednika Kaiserja, ali je voljan kaj ukreniti zoper nesramne psovke, ki jih dajejo nemški poslanci češkim. Tisti nemški poslanci, ki so dobili ob času volitve 1000 mark iz Prusije za podporo, kar se je izkazalo pri Wolfovi obravnavi. Kaiser ni nič vedel odgovoriti in je kremžil obraz ter slednjič pretrgal sejo. Druga seja se vrši danes. Na vrsto ima priti vojaška predloga. Zhteva se ogromno število novincev. Češke stranke se še glede te predloge niso zjedini- ali jo bodo obstruirale ali ne. Najbrž pa bodo popustili pri vojaški predlogi obstrukcijo, ker hočejo ravno pri tej pred-

logi staviti raznovrstne predloge za izboljšanje vojaštva.

(Spravne konference razbite.) Dne 20 t. m. so se zopet sešli udeleženci spravnih konferenc. V imenu Čehov je izjavil posl. Pacák, da se Čehi ne morejo pogajati na podlagi vladne predloge, ker hočejo, da sta oba deželna jezika v celi deželi enakopravna. V imenu Nemcev pa je nato izjavil poslanec Eppinger, da se Nemci vsled te češke izjave popolnoma odtegnejo nadaljnemu posvetovanju. Ministrski predsednik se je še trudil umiriti in k nadaljnemu pogajanju pripraviti Čeha in Nemce, a zaman. Molče se je priklonil poslancem, in spravna konferenca je bila odpuščena. Nemci bodo seveda zdaj vpili, da so Čehi razbili spravno akcijo, da si ni mogoče od Čehov zahtevati, naj bi popustili načelo popolne enakopravnosti. To je tudi uvidel dr. Körber sam, ker se ni prav nič dotaknil te točke. Dvomljivo je, ako se še obnovijo pogajanja. Ako se, na podlagi vladne predloge ne bodo obnovile, se mora zgoditi na vsak način v tem vprašanju nekaj prav kmalu.

(Ogrsko.) V ogrskem parlamentu je zadela vojaška predloga na velik odpor. Predsednik grof Appony je stavil več važnih zahtev, kakor, da se v ogrskih kadetnicah poučuje v mažarskem jeziku, da se dovoljuje enoletno prostovoljstvo na Ogrskem le tem, ki so mažarsčine vešč, in še več enakih zahtev, pri katerih se je skliceval na pogodbo iz leta 1867. Szell je te zahteve predložil vladarju, ki jih je pa odklonil. Appony pa vztraja vključ temu pri svojih zahtevah ter preti, ako se s Szellom ne sporazumeta, da odloži predsedstvo državnega zbora in da izstopi iz liberalne stranke. Ta korak bi imel za Szella in njegovo stranko zelo slabe posledice, ker je gotovo, da bo Appony potegnil za sabo mnogo nezadovoljnih.

(Trozveza pada.) Avstrijski Slovani smo imeli prav, da smo neprenehoma trdili, da ta trozveza nima nikake prave podlage in da se ne bo dolgo časa vzdrževala, ker ni v narodih popularna. In res! Zlaj že pišejo resni listi v Italiji in nekateri nemško-avstrijski listi, da se je začela zgradba trozveze majati ter da ne bo več dolgo trajala. Mi Slovani želimo „Requiescat in pace!“

(Črnagora.) Pri novem najvišjem sodišču v Cetinju je imenovan za predsednika dr. Bakarić, odvetnik v Zadru; za podpredsednika pa bivši dalmatinski poslanec dr. Knežević, odvetnik v Dubrovniku.

(Nemški prestolonaslednik na Ruskem.) Pretečeni petek je dospel nemški prestolonaslednik v Petrograd, kjer sta ga sprejela car in carica. Car ga je ob tej priložnosti imenoval načelnikom maloruskega dragonskega polka št. 40. Pri banketu je pokazal nemški princ, da je podedoval talente svojega očeta cesarja. Kaj je pravi na men tega potovanja, nam ni znano.

(Otok Kreta in Grško.) Iz Petrograda poročajo, da se prihodnjo pomlad priklopi Kreta Grški, kar je zasluga Rusje, ki je posredovala pri drugih velesilah, da so dovolile združenje. V ta namen skliče se v kratkem na Kreti narodno zastopstvo, ki proglasi neodvisnost otoka in njega priklopijenje h Grški. Poleg Rusije podpira to premembo tudi Francija. Gotovo je že, da privolijo v to tudi druge velesile in celo tudi Nemčija. Zadnje potovanje krščanskega guvernerja torej ni bilo brezuspešno. Sultanu seveda to nikakor ne gre v glavo, pa bo že moral popustiti.

(Vstaja v Maroko.) Položaj je že skrajno nevaran, in posredovanje evropskih velesil je neizogibno. Dolže se Francozi, da so nalašč iz zvali vstajo, ker so bili ljubosumni na angleški vpliv v Maroko. Sultanove čete postopajo zadnji čas skrajno sirovo.

(Kitajski.) Ker zahtevajo velesile, ki so bile pri zadnji kitajski vstaji prizadete, da jim izplača kitajska dogovorjeno vojno odškodnino v zlatu, prosi kitajska vlada, da sme pobirati carino od uvažanega blaga v zlatu. Proti temu sta Amerika in Angleška, ker bodeta rajši sprejeli vsako vojno odškodnino, kakor da bi svoj izvoz tako zelo obremenili.

Književnost.

(„Talijska.“) Gabrščekova tiskarna v Gorici je začela izdajati zbirko kratkih iger za naše diletantске odre pod imenom „Talijska“. Urejuje to jako pripravno zbirko znani pisatelj g. Fran Govekar. Cena posameznemu zvezku (ena igra) je 40 vin. Z ozirom na to nizko ceno si bodo naši diletantje povsod lahko za mal denar nabavili potrebnih knjižic, in bo odpadlo tako nadležno prepisovanje ulog. Pripomnimo, da av igre, kolikor jih je dozdaj izšlo, prav lepe, dostojne in se lahko uprizarjajo.

Razne stvari.

(Slovanski klub v Pragi) je štel preteklo leto 18 Bolgarov, 23 Lužičanov, 130 Poljakov, 27 Rusinov, 12 Rusov, 10 Slovencev in 11 Srbohrvatov.

(Operni pevec — Slovevec g. Naval Poganičnik) je pred kratkim pel na dvorni operi v Stockholmu, kjer je dosegal velikanske uspehe. Kralj Oskar ga je sprejel v posebni avdienci in mu podelil Wasov red II. vrste.

(Kaj se bo zgodilo leta 1903.) Na Angleškem se zdaj povsod razpravlja proročanje nekakega almanaha za leto 1903. Angleži verujejo proročanju tega almanaha, češ da jim je tudi bolezen kralja Eduarda naznanil naprej. Ta almanah „Old Mover“ proročuje za začetek leta 1903: paniko na Španskem, težke komplikacije v Orijentu, finančni polom v New-Yorku. — Mesca februarja bodo nemiri v Avstriji, v Indiji in na Kitajskem, marec prinese diplomatske zadrege Angleški in še neki drugi vlad, v aprilu se odkrijejo nove žile zlata in diamantov, koncem aprila proročuje strašno revolucijo v Carigradu, potem v Londonu, cestne nemire v Belgiji, veliko železniško nesrečo, pri kateri bo umrl odličen cerkveni knez. Meseca maja bo osrečila medicina svet z znanostjo, vsled česar bo posebno veselje v Windsoru. V mesecu juniju bo več nesreč na morju, julij bode odlično političski, kakor tudi september. Važen dogodek doživi v

mesecu juliju Holandska, važni političski dogodki bodo v Londonu, v septembru pa bodo radi Gibraltarske politični spor, na kar bo Angleška sklenila važno pogodbo. V oktobru se prične zopet vrsta železniških nesreč. Žrtve železniške nesreče bo neki angleški minister. Meseca novembra stopi zopet v osredje orient, v decembru pa bodo važni dogodki v Severni Ameriki.

Kurjač

• • • • • z izpitom
se sprejme takoj v paromlinu PE.
(30) TER MAJDIČ-a, Celje. 2-1

Skladni koledar

v najfinejši izpeljavi

dobiti je pri Dragotin Hribarju v Celju. Cena 1 do 2 K. Tudi oddajem bloke brez hrbišča, da se lahko porabijo za vsak drug koledar. Cena za 100 komadov 50 kron. Naročila na bloke prosim v najkrajšem času, da jih ne porabim drugam.

Trgovski pomočnik

dober prodajalec

izurjen v trgovini mešanega blaga se sprejme takoj pri KAROL CIMPERSEK-u Laški trg, Štajarsko. 29 3-1

Trgovina papirja, pisalnega in risalnega orodja na debelo in drobno

Dragotin Hribar-ja v Celju.

Velika izbira vsakovrstnih albumov za slike, poezije in razglednice, glasbenih instrumentov, razglednic s slikami, molitvenikov, trgovskih knjig, gosli, citre, kitare, tamburice itd.

Svilnati papir v vseh barvah, barvani papir na eno ali obe strani, zlati in srebrni papir, zlata pena, podobice za jaslice, perje za cvetlice, cvetje in žica za cvetlice, barva in mah.

Lastna zaloga šolskih zvezkov.

Temni lak za šolske table.

Štampilje in vignjete za urade, društva, trgovce in privatnike.

Glavna zaloga cigaretnih papirčkov v korist družbe sv. Cirila in Metoda za Spodnje Štajarsko.

— Točna in solidna postrežba. —

Popravila točno in zanesljivo!

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti

Celje — „Narodni dom“.

Velika zaloga jeklenih, nikelnastih in srebrnih, tula in zlatih žepnih ur; prstanov, uhanov, zapestnic, priveskov, svetinj, križcev, medaljonov, vsakovrstnih verižic; lorgnon za dame in gospode v srebru in zlatu; jedilnih garnitur, tobatirov, ter raznih nastavkov; stenskih ur, budilk in ur z nihalom, najnovejših in najboljših. Bogata izber optičnih predmetov: očal, naočnikov, toplomerov, aneroidov, maksimal-toplomerov, tehtnic za vino, žganje itd.

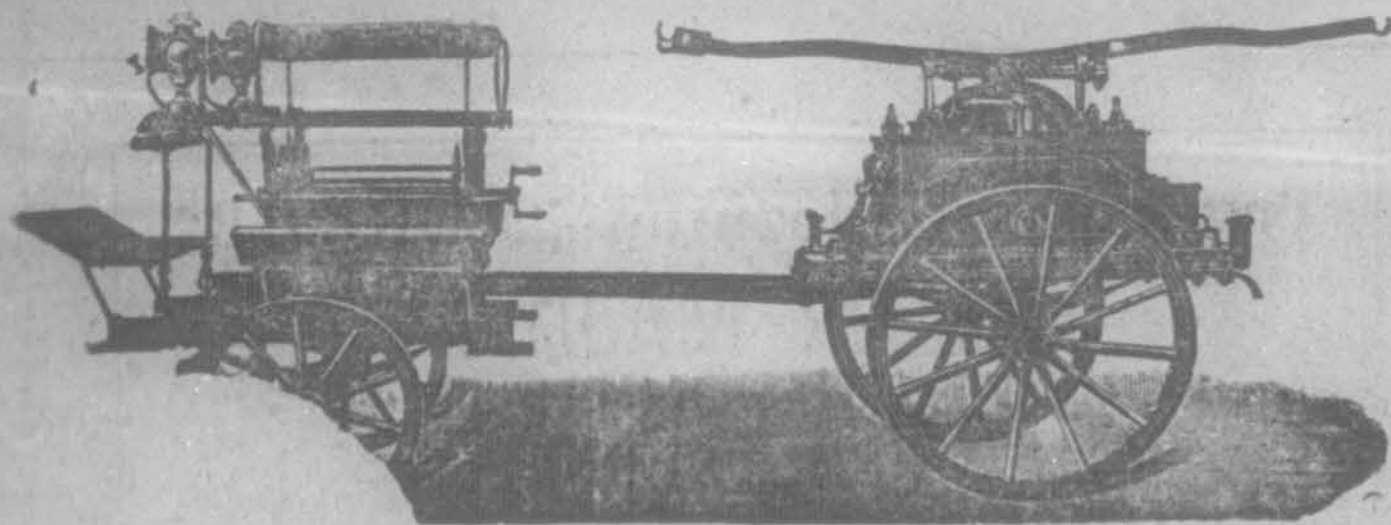
Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Dveletna garancija

za vsako prodano uro.

Vsakovrstna popravila se izvršujejo zanesljivo in ceno.

Solidna postrežba — nizke cene!



(645) 50-22

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnice
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Cechu pri Prostjevu in Smihov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priloga slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom
brizgalnice vsake vrste, s patentom proti smrzlini in s priredbo,
da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — nančba v
teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašenega strojevodje; dalje
vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko
orodje in Peronospora-brizgalnice. — Roba solidna, elegantna in
cena. Plačila po dogovoru.

Prodaja se

● solidno zidana hiša z visokim pritličjem in enim nadstropjem.

Poleg hiše je velik vrt. Ta hiša je v celjski okolici, čisto blizu mesta, na jako lepem, solnčnatem kraju in je posebno pripravna za kakšnega višjega uradnika ali pa penzionista. Da se tudi stanovanje v I. nadstropju v najem.

Cena in vse drugo se izve pismenim potem pod naslovom: (28) 3-1

„Lepa hiša, poste restante, Celje“.

Učenec

ki je dovršil najmanj tri razrede srednjih šol, kateri ima veselje do tiskarstva se takoj sprejme v tiskarno DRAG. HRIBARJA v Celju.

Sloveči profesorji
medicine in zdravniki
priporočajo

tinkture za želodec

lekarnarja

Gabrijela Piccoli-ja

v Ljubljani,

dvor. zalagatelja Nj. svet. papeža

kot sredstvo, ki krepi želodec,

vzbuja tek, pospešuje prebav-

ljanje in odprje telesa, posebno

za one, ki trpé na zastaranem

zaprta.

Tinktura za želodec razpošilja lekarnar

PICCOLI v Ljubljani v steklenicah z 12

steklenicami za K 250, s 24 steklenicami

za K 400, s 36 steklenicami za K 700,

70 steklenicami za K 1300. Poštni zavej po 5 dng.

Se prodaja v lekarnah v Celju, v Mariboru itd.

po 30 vin. steklenica. (261) 10-9



(183)

SALAME

15-14

ogrske gl. 170, domače iz šunka gl. 120, domače gl. 1, dunajske 80 kr.

Šunka brez kosti (Rollschinke) 90 kr. in gl. 110, suho meso 70 kr., suha slanina 70 kr., glavina brez kosti 40 kr. kilo, velike kranjske klobase po 18 kr. in drugo pošilja od 5 kil naprej po povzetju in sicer le dobro blago JANKO EV. SIRC v Kranju.

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s povzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1798“ Gradec, poste restante

Šolske zvezke

za ljudske šole ima v lastni zalogi trgovina

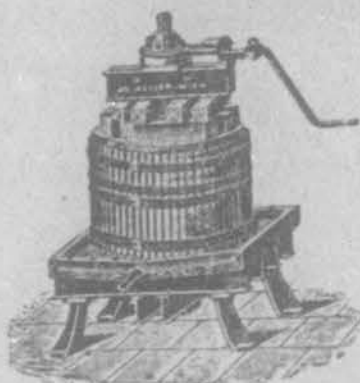
Dragotin Hribar-ja

Celje

Rotovška ulica šte. 2.

Vse stroje

za poljedelstvo in vinorejo.



Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga,

brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje s tanko namerjeno petrolmešanico,

svetilnice na aceten, da se ulove leteči hrošči, hidraulične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom, stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žveplanje,

sesalke za vino, cevi za vino, zbiralnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specializirane po najnižjih tovarniških cenah.



IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

* Ceniki zastoj in franko. *

(19) 16-1

* Dopisuje se v vseh jezikih. *

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsakomur v teku treh dni, kdor rabi Antirheumin-mazilo. Cena steklenici s točnim navodilom in poštino, ako se denar na prej pošlje gl. 120.

Vse želodčne

bolezni, težko prebavo,

zlasti pri pomanjkanju teka,

riganju in drugih želodčnih slabostih, pri

krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, navalu

krvi v glavo ozdravlja

življenski balzam

„SALVATOR“

Čisti kri ter je brezpogojno najboljšo domače sredstvo za vsemogoče notranje in zunanje bolezni.

Pomada

iz lilij

za lice in roke. Solne

ne pege, zakažni črvi in

vse nečistoče izginejo z njeno

uporabo. Cena lončku s pridejanim

milom s poštino, ako se denar naprej

pošlje, 1 gl. 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako

se denar pošlje naprej

FRANA RIEDL-a

„SALVATOR“-lekarni v

Varaždin (Hrvat-

ska.)

Cena lončku z navodilom in poštino, ako

se denar naprej pošlje, 80 kr.

Kašelj

izgine po uporabi trpotčevega soka in francoskega čaja. Cena skupaj s poštino, ako se denar naprej pošlje 1 gl. 40 kr. Ako je kašel zastarel, se je treba dalje zdraviti

Epicarin.

Mast proti ozeb-

linam in vsakovrst-

nim ranam. Z njeno rabo

izgine srbečica v 24 urah, aše

z nadaljno uporabo izgine ozeblina.

Rane se brzo celijo z rabo te masti.

Cena lončku z navodilom in poštino, ako

se denar naprej pošlje, 80 kr.

Kuverte priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Največje, najhitrejše

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 57

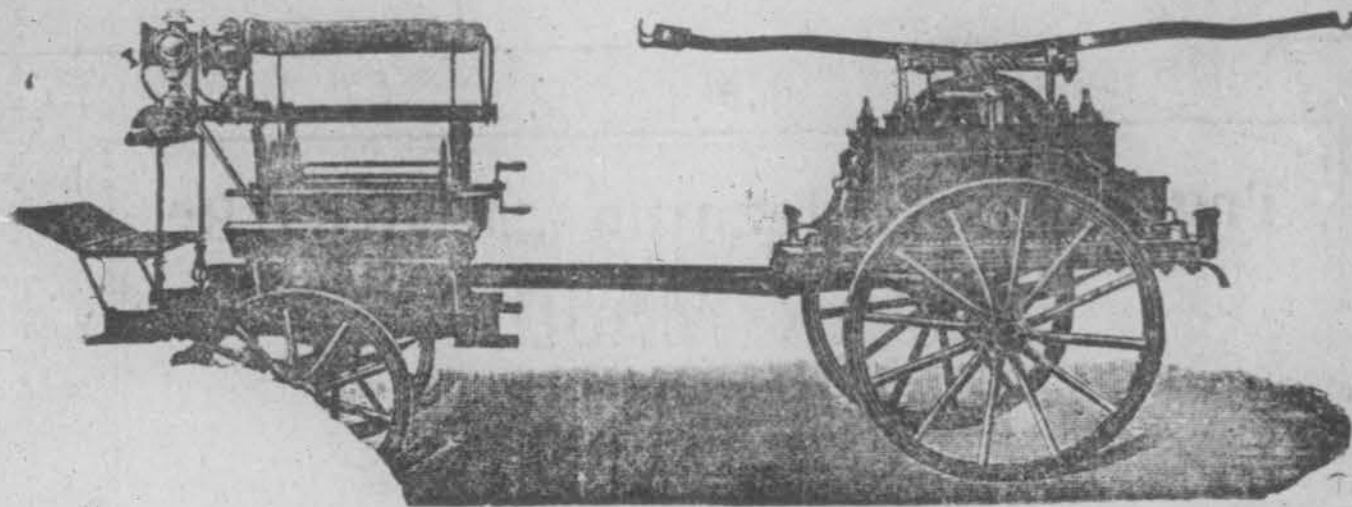
le 6 dni.



Vozne karté po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi



C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Cechu pri Prostjevu in Smihov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrzlini in s priredbo, da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice, s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašenega strojevodje; dalje vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijske orodje in Peronospora-brizgalnice. — Roba solidna, elegantna in ceno. Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

(645) 50-22

Prodaja se

● solidno zidana hiša z visokim pritličjem in enim nadstropjem.

Poleg hiše je velik vrt. Ta hiša je v celjski okolici, čisto blizu mesta, na jako lepem, solnčnatem kraju in je posebno pripravna za kakega višjega uradnika ali pa penzionista. Da se tudi stanovanje v I. nadstropju v najem.

Cena in vse drugo se izve pisanim potem pod naslovom: (28) 3-1

„Lepa hiša, poste restante, Celje“.

Učenec

ki je dovršil najmanj tri razrede srednjih šol, kateri ima veselje do tiskarstva, se takoj sprejme v tiskarno DRAG. HRIBARJA v Celju.

Sloveči profesorji
medicine in zdravniki
— priporočajo —

tinkture za želodec
lekarnarja

Gabrijela Piccoli-ja

v Ljubljani,

dvor. zalagatelja Nj. svet. papeža kot sredstvo, ki krepi želodec, vzbuja tek, pospešuje prebavljanje in odprte telesa, posebno za one, ki trpe na zastaranem zaprtju.

Tinktura za želodec razpoložljiva lekarnar PICCOLI v Ljubljani v skatljicah z 12 steklenicami za K 2-52, s 24 steklenicami za K 4-80, s 36 steklenicami za K 7-—, s 70 steklenicami za K 13-—. Poštni zavoj po 5 dkg.

Se prodaja v lekarnah v Celju, v Mariboru itd. po 30 vin. steklenica. (261) 10-9



(183)

SALAME

15-14

ogrske gl. 170, domače iz šunka gl. 120, domače gl. 1, dunajske 80 kr.

Šunka brez kosti (Rollschinke) 90 kr. in gl. 110, suha meso 70 kr., suha slanina 70 kr., glavina brez kosti 40 kr. kilo, velike kranjske klobase po 18 kr. in po 18 kr. pošilja od 5 kil naprej po povzetju in sicer le dobro klob. JANKO EV. SIRC v Kr.

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se splošno delohubnim in stalno naslojenim s povzetjem zastopa domače valne družbe prve vrste pod „L. 768“ Gradec, post.

Šolske zvezke

za ljudske šole in za
zalogi tiskarstva
Dragotin Hribarja
v Celju
Rotovska ulica 10

Vse stroje

za poljedelstvo in vinorejo.



Brizgalnice za sadno drevje, z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga, brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z natančno namerjeno petrolmešanico, svetilnice na acetilen, da se ulove leteči hrošči, hidraulične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom, stroje za drobljenje stiskalnice,

čisto nove mline za grozdje, nove priprave proti peronospori in za žveplanje,

sesalke za vino, cevi za vino, zbiralnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

* Ceniki zastoj in franko. *

(19) 16-1

* Dopisuje se v vseh jezikih. *

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsakomur v teku treh dni, kdor rabi Antirheumin-mazilo. Cena steklenici s točnim navodilom in poštino, ako se denar na prej pošlje gl. 120

Vse želodčne bolezni, težko prebavo, zlasti pri pomanjkanju teka, riganju in drugih želodčnih slabostih, pri krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, navalu krvi v glavo ozdravlja

izgine po uporabi trpotčevega soka in francoskega čaja. Cena skupa s poštino, ako se denar naprej pošlje 1 gl. 40 kr. Ako je kašelj zastarel, se jeterba dalje zdraviti

življenski balzam

„SALVATOR“

Čisti kri ter je brezpogojno najboljša domača sredstvo za vsemogoče notranje in zunanje bolezni.

Pomada

iz lilij

za lice in roke. Solne ne pege, zakažni črvi in vse nečistoče izginejo z njeno uporabo. Cena lončku s pridejanim milom s poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 gl. 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako se denar pošlje naprej

FRAN RIEDL-a

„SALVATOR“-lekarni v

Varaždin (Hrvat- ska.)

Epicarin.

Mast proti ozeblinam in vsakovrstnim ranam. Z njeno rabo izgine srbečica v 24 urah, aše z nadaljno uporabo izgine ozeblina. Rane se brzo celijo z rabo te masti. Cena lončku z navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje, 80 kr.

Največje, najhitrejše

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg-New-York

le 6 dni.

Hamburg-Američke Linje

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu vlijudno naznanjam, da sem s tem mesecem otvoril

tovarno za sodovico

in da isto izdelujem v sifonih ter z

limonado in malinovcem

Priporočam se cenjenim gostilničarjem v mestu in na deželi ter spoštovanemu občinstvu za obilni obisk.

Postrežba točna in cena.

Z velespoštovanjem

JAKOB OMLADIČ, Celje.

(11) 3-3

Oglasilo.

Kdor želi kupiti dobrega vina iz požeških goric, katere rodijo posebno okusno kapljico, ki je na daleč in na široko po svoji dobroti in po svoji stalnosti poznana, naj se obrne na mene, ki sem lanskega leta iz svojih vinogradov dobil do tristo hektolitrov izvrstnega vina in ga prodajam kolikor je le mogoče dober kup.

S spoštovanjem

(23) 2-2

Gj. Jovanović

v Pečegi (v Slavoniji, železniška postaja).

Proda se lepa hiša

ki je pripravna za vsacega rokodelca in za vsako obrt. Hiša nese veliko dohodka in je na najlepšem prostoru na Bregu.

V prvem nadstropju 6 sob, spodaj pa 2 sobi, kuhinja in klet. Lep vrt pred hišo in krasen razgled na vse kraje.

Cena 6200 kron. Kupci naj se oglasijo na
(18) 6-3 Bregu št. 28.

Kot praktikant

želi vstopiti v kako

trgovino z mešanim oziroma tudi samo špecerijskim blagom mladenič 20 let star, ki služi sedaj v konzumni prodajalni. Vstopil bi najraje v kakem trgu na Spod Štajarskem in blizu južne železnice. — Naslov pove iz prijaznosti upravnistvo
(27) „Domovine“ v Celju. 33

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.



Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa
Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljša umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Vsaki gospodinji

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.



lahaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačajo 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Celjska nemška stranka — največja škodljivka celjskega mesta.

Kdor s kritičnim očesom zasleduje dejanje in nehanje v Celju vladajoče stranke, prepriča se na prvi hip, da ima ta stranka razun neštevilnih drugih tudi to obžalovanja vredno lastnost, da je njeno delovanje le v škodo ljudstva, in da ta stranka s svojo nesrečno politiko pripravlja gospodarski polom celjskega meščanstva, slovenskega in nemškega.

Po vseh deželah, v katerih imajo vladajoči činitelji količkaj razuma za gospodarski napredek in količkaj srca za ljudski blagor, povsod tam so odpravili mitnice, ker je prevladalo prepričanje, da iste ljudstvu samo škodujejo, ker ovirajo promet. Tudi naše ubogo ljudstvo si je globoko oddahnilo, ko je izvedelo, da se je končno tudi pri nas dosegla odprava eraričnih mitnic začevši z letošnjim novim letom.

Le v Celju vladajoča stranka, ki itak mora izprevideti, da vse celjsko meščanstvo živi ob dohodkih, katere sprejema od okoliškega slovenskega ljudstva, le ta mestna stranka nima toliko razuma, da bi odpravila tudi mestne mitnice, ki so z ene strani v največjo nadlego vsemu ljudstvu, ki prihaja v Celje, z druge strani pa v veličansko škodo celjskim obrtnikom, slovenskim in nemškim. Ljudstvo se zaradi nadležnih mestnih mitnic čimdalje bolj ogiblje mesta in torej tudi mestnih obrtnikov, kar bo slednjim od leta do leta v večjo škodo. Že se je napravila cesta, katera bo dala vsemu prometu iz Savinjske doline novo smer mimo celjskega mesta skozi Gaberje v Vojnik. Zato se pa seveda širi Gaberje in ostala celjska okolica, mesto samo pa nazaduje in bode, dokler bodo mitnice, te največje škodljivke prebivalstva celjskega, obstojale, še nadalje leto za letom nazadovalo. Donesek mitnic je skrajno nizek, ker večino požrejo oskrbovalni stroški, škoda pa, katero celjsko mesto vsled mitnic trpi, je neizmerna.

Kdaj se bodo odprle vam Celjanom enkrat oči, da boste izprevideli, da je sedanja v Celju vladajoča stranka sovražnica vašega gospodarskega napredka? Kdaj se boste ojunčili, da končno strmoglavite vam škodljive mitnice z nezmožno in moralno propalo stranko vred?

Nemška vera, katero z vso silo razširja v Celju nemško-narodna stranka, pripravlja v drugi vrsti nemškim celjskim meščanom gospodarsveno smrt. Zdaj se z vsakdanjim beračenjem praznijo slepih Celjanom žepi, ker se prosijo darovi za stroške nove protestantske občine, a brž ko se bo začela zidati luteranska cerkev, kar se meni zgoditi že na pomlad, začeli se bodo za mesto ogromni stroški, in brezverska stranka, ki je dozdaj zmiral rentadžila zoper velike stroške, katere po njenem mnenju povzroča katoliška cerkvena uprava, bo nakopala mestu ogromno novo breme za vzdrževanje luteranskih pastorej in luteranske cerkve.

Slovensko ljudstvo pa, ki ostane zvesto veri svojih očetov, se bo cgibalo od dne bolj vsega, kar je v zvezi z zdražbarskimi pastori, vsled česar bodo zaslepljeni nemški obrtniki imeli

občutno škodo. Ali se ne boste, Celjani, ki imate še količkaj treznega razuma, odločno uprli nesrečni verski politiki magistratne stranke, ki vas grozi pahnuti v toliko nesrečo v gospodarstvenem oziru?!

Politika celjske nemčurske stranke glede slov. gimnazije pomeni v tretji vrsti velikansko nevarnost za celjsko obrtno prebivalstvo obeh narodnosti. Vsa mesta si prizadevajo, da bi dobila kako višjo šolo, gimnazijo, realko ali obrtno šolo, ker meščani, ki imajo kaj možganov v glavi, dobro vedo, da je to celemu mestu v veliko korist. To dobro vedo tudi celjski slovenski in nemški obrtniki, vendar so pa celjski obrtniki take duševne revice, da nimajo poguma upreti se upravi zločinski politiki celjske nemčurske stranke glede premestitve slovenske gimnazije. Doslej se je marsikatera uboga mestna ženica živila s tem, da je imela dijake na stanovanju in na hrani, dijaki so dajali obrtnikom zaslužiti lepe krajcarje, in ljudstvo je hodilo iz vseh krajev Spodnjega Štajerja obiskovat v Celje svoje študirajoče sinove, in mnogo denarja je na ta način vsako leto prišlo v celjsko mesto.

Vse to bi pa bilo za celjsko meščanstvo izgubljeno, ako bi bila izpolnjena zahteva ljudstvu sovražne celjske vladajoče stranke, da bi se slovenska gimnazija preselila iz mesta. Vse meščanstvo bi to v svojem žepu bridko občutilo, marsikateri obrtnik bi vsled revščine moral prijeti za beraško palico, in kakor je vzdihoval v stari zavezi prerok: „Jeruzalem, Jeruzalem!“ tako bi tožil marsikateri vsled politike nemčurske stranke oškodovani celjski obrtnik: „Celje, Celje! Dobro slovensko ljudstvo je hotelo s svojimi najnadarjenjšimi sinovi k tebi priti in tebi pomagati, ti, Celje, pa slovenskega ljudstva, ki ti je dobro želelo, nisi hotelo spoznati!“

Kamorkoli se torej ozremo, česar koli se v Celju dotaknemo, vse, kar nemčurska stranka kuje in snuje, vse je sama nespamet in sama nesreča za celjsko mesto samo. Vse to bode pa ostalo tako dotlej dokler se Celjani ne bodo postavili na lastne noge ter vrgli iz mestne hiše nemčursko stranko ter začeli s politiko, ki bode skrbela obenem za korist meščanstva in slovenskega prebivalstva na Šp. Štajarskem. Nemčurska stranka koplje samo grob celjskemu mestu.

Robič-Ploj — sodnijska imenovanja.

Z ozirom na naš poziv v zadnji številki, da želimo od svojih poslancev Robiča in Ploja pojasniti, zakaj sta odrekla svoje podpise interpelaciji posl. Ferjančiča, nam je odgovoril gosp. dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj in poslal po jasnilo ter nas prosil se ozirati na to izjavo. Mi priobčimo v naslednjem pojasnilo v kolikor se stvari same tiče:

„Ko sem v četrtek 15. t. m. okolu četrta na dvanaest prišel po klubovi seji v državno zbornico, izročil mi je tovariš Plantan od posl. dr. Ferjančiča sestavljeno interpelacijo glede imenovanj sodnih uradnikov v slovenskem delu graškega višjega sodišča s pripombo, da je dr. Ferjančič mnogo na tem, da podpisemo tudi mi štajarski poslanci dotično interpelacijo.

Z interpelacijo sem šel na to proti svoji klopi, da bi tam interpelacijo prebral, medpotom pa me je srečal odličen član češkega kluba ter me prosil za takojšen pomenek; vsled tega sem izročil interpelacijo tovarišu Robiču s prošnjo, da jo prebere in potem ukrene formalne korake, da nam bo mogoče interpelacijo podpisati.

Po pravilih obeh zedinjenih klubov se smejo interpelacije nečlanov (poslancev izven kluba) podpisati le z dovoljenjem kluba ali pa klubovega načelnika, in sem se zlasti jaz vedno strogo držal te klubove določbe, ki je v veljavi pri vseh večjih klubih.

Tovariš Robič je prevzel interpelacijo in jaz sem imel pomenek, ki je trajal okolu četrte ure.

Po tem pomenku sem šel takoj k tovarišu Robiču in sem vprašal, kaj je z interpelacijo, nakar mi je le-ta odgovoril, da je posl. Plantan isto nazaj vzel s pripomnjo, da nima časa čakati na podpise.

Do skrajnosti iznenaden zaradi tega sem šel takoj k poslancu Plantanu in se pritožil zaradi njegovega nastopa ter mu izrecno pripomnil, da se vendar ne mudi tako vložiti interpelacijo, ker se jo vloži še lahko do konca seje.

Posl. Plantan mi je med drugim odvrnil, da dobi dovolj podpisov in da ne more tako dolgo čakati, da si pridobimo dovoljenje za podpis interpelacije.

Nato sem mu odgovoril, da naša klubova pravila naravnost predpisujejo, da si moramo v takih slučajih oskrbeti dovoljenja in da obstoje taki predpisi pri vseh klubih.

Posl. Plantan mi je nato rekel, da on in njegovi sodrugi podpišejo naše interpelacije vedno takoj in brez vprašanja, kar sem mu jaz z opombo pojasnil, da potemtakem klub, kateremu on pripada, nima takega predpisa.

Ko je prišel poslanec dr. Tavčar v zbornico, sem govoril tudi z njim o tem dogodku in sem mu izrazil svoje začudenje nad postopanjem poslanca Plantana.

To je resnično in stvarno pojasnilo dogodkov, ki so dali „Slov. Narodu“ povod za tako ostre napade na me in na tovariša Robiča....

Vsekako pričakujem od lojalnosti tovariša Plantana, da bode svoj vpliv pri rečenem listu v celiko uporabil, da se popravi tendenciozno in neresnično sestavljeni dejanski stan navedenega članka....

Moje dosedanje delovanje kot poslanec vlasti kar se tiče pristranskega postopanja pri imenovanju sodnih uradnikov v slovenskem delu graškega višjega sodišča je dovolj poznato in mislim, da smem v tem oziru zahtevati priznanje, da sem pravice in koristi slovenskega naroda vedno častno in odločno zastopal....

Dunaj, 22. prosinca 1903.

Dvorni svetnik dr. Ploj
drž. poslanec.

Celjske in štajarske novice

(Sodnijska imenovanja — Robič-Ploj.)

Pod tem naslovom smo prinesli zadnjič z ozirom na neko poročilo „Slov. Naroda“ vprašanje, ali je res ali ne, da sta naša poslanci Robič in Ploj odrekla svoje podpise interpelaciji poslanca



Naznanilo.

Trgovina z železnino „MERKUR“